

این روزها دنیا تبدیل شده است به یک دهکده...

یک دنیا

شاید تا همین ۵۰ سال قبل، اما امروزه با کمک رسانه‌های خبر به اندازه سرعت پیچیدن تاریخ جهشی بزرگ در پیشرفت زندگی انسان‌ها، حیوانات و

حسین شکیب‌راد

سردبیر
نوجوانه

خدا حافظی با آنتر

در گذشته، آنتن‌های تلویزیون و حتی در برخی مواقع دیش‌های ماهواره خریدار می‌که رادیو و تلویزیون عملاً در حال منسوخ شدن هستند و کارایی خود را از دست می‌دهند.

از غروب دیروز تا طلوع امروز

اگر بخواهیم نگاهی گذرا به یکی دو سال اخیر بیندازیم و در مورد تحول رسانه‌ها مسأله اشاره کنیم. مورد اول پدیده هوش مصنوعی و دیپ فیک است. این صنعت می‌تواند هم به نیت سوءاستفاده از رسانه و هم برای بهبود کیفیت رسانه استفاده شود. مجازی و افزوده است. این فناوری در رسانه و صنعت سرگرمی تحولی عظیم ایجاد کرده است. این باورند که تا چند سال آینده شما با استفاده از این فناوری به راحتی می‌توانید سوم توسعه رسانه‌های مستقل و شهروند خبرنگارها بوده است. امروزه در برخی موارد به دور از فضای دولتی فعالیت می‌کنند و حتی برخی کنشگران مجازی در انتشار، اط، نقش بسیار مهم‌تری بازی می‌کنند تا رسانه‌ای رسمی مانند روزنامه و... صحبت از بازی شد، اما شاید اگر اهل بازی نباشید، برای تان عجیب باشد که بدانید آنلاین به بستری برای انتقال مفاهیم و محتواهای گوناگون و حتی فرصتی برای برز تبدیل شده‌اند. من نوجوانی را می‌شناسم که بهترین و نزدیک‌ترین دوست هایش همین بازی‌های آنلاین پیدا کرده است؛ با این‌که تابه حال هیچ‌کدام از آنها را از نزد و حتی با یکی از آنها تلفنی هم حرف زده است. عجیب‌تر این‌که می‌گوید حاضر است هم برای همین دوستانش بدهد!!

مردم دهکده

وقتی از دهکده جهانی حرف زده می‌شود، اصلی‌ترین بحث به ساکنان این دهکده مربوط است. محققان و پژوهشگران نظرات متفاوتی در مورد تأثیر این رویداد روی آدم‌ها دارند اما یکی از نظریه‌های محبوب این است که با افزایش ارتباط بین آدم‌ها و تعاملات بی‌حد و مرز، تفاوت‌های انسان‌ها به مرور از بین می‌رود و انسان‌ها به مرور زمان از لحاظ فرهنگی و اجتماعی به همدیگر نزدیک می‌شوند. به بیانی دیگر این تحولات، جهان را به جایی که ارتباطات و تعاملات بین انسان‌ها از مرزها و کشورها فراتر رفته و دنیا را به یک جامعه جهانی تبدیل کرده است. ساده‌ترین مثال برای این واحد شدن جامعه جهانی بحث مربوط به مدل‌های مو و لباس یا حتی تنوع غذاهای طبخ شده در جوامع است. تا قبل از برقراری ارتباط، احتمال این‌که یک ایرانی با سوشی و یک مکزیکی با ته‌دیگ سیب‌زمینی آشنا شود خیلی کم بود اما امروزه می‌بینیم که دسترسی به این غذاها و نحوه طبخ آنها چندان سخت نیست.

هم‌دهاتی چه خبر؟

به‌طور کلی رسانه و مردم تأثیر مستقیمی روی آینده یکدیگر دارند. برخی از اهالی رسانه بر این باورند که فرهنگ یک جامعه رسانه‌های آن را پرورش می‌دهد و رسانه‌های یک جامعه، فرهنگ را دستخوش تغییر می‌کند. امروزه تعامل بین مردم و رسانه‌ها بیش از پیش شده است. تا سال‌ها قبل نهایت محتوای خبری که در دست مردم بود اخبار تلویزیون و روزنامه‌ای بود که گاهی به‌صورت ماهنامه چاپ می‌شد اما در سال‌های اخیر روزنامه و اخبار سراسری کاربرد خود را به‌عنوان یک رسانه فوری از دست داده و بیشتر شبیه به یک نامه تأیید عمل می‌کند. به نظر می‌رسد با روی کار آمدن فناوری‌های نوظهور مانند واقعیت مجازی و هوش مصنوعی، تجربه مصرف محتوا و رسانه‌ها به‌زودی کاملاً تغییر خواهد کرد و احتمالاً رسانه‌ها باید آماده این مسأله باشند که در وظیفه، عملکرد و چهارچوب خود تغییری ایجاد کنند. به نظر می‌رسد شالوده این تغییرات نیاز انسان‌ها به ارتباط نزدیک‌تر و پویا با جامعه جهانی باشد و رسانه‌ها به جهت تقویت و رشد خود به سمت تحت تأثیر قرار دادن این تعامل بروند. در آینده انتظار می‌رود که رسانه‌ها نه فقط به ارائه محتوای اطلاعاتی بپردازند، بلکه وظیفه ایجاد تجربه‌های فراگیر و تعاملی برای مخاطبان را نیز به خود بگیرند. این تغییرات ابتدا در طراحی و اجرای رسانه‌ها رخ می‌دهد و سپس به استفاده بیشتر از فرصت‌های ارتباطی در دهکده جهانی جامعه منجر می‌شود و انسان‌ها را به‌عنوان اعضای یک جامعه جهانی به یکدیگر نزدیک‌تر می‌کند.

با من حرف بزن

حواس مان پرت این تغییر در مدل رسانه‌ها نشود و فکر نکنیم که خب پس دیگر آدم‌ها شده‌اند موجوداتی دست به گوشی که ترجیح می‌دهند اغلب ساعات روزشان را در حالی بگذرانند که سرشان با زاویه ۴۵ درجه روی موبایل خم شده و بی‌توجه به اطراف‌شان می‌خواهند با دنیای اختصاصی خودشان تنها باشند. بله ظاهر ماجرا این را نشان می‌دهد ولی اتفاقاً تحقیقات نشان داده نسل جدید بسیار بیشتر از نسل‌های قبل «دیالوگر» یا اهل گفت‌وگو هستند. شاید همین نیاز است که چون توسط همین چند نفر موجود تکراری دوویرشان مثل خانواده، معلم و دوستان انگشت شمار برآورده نمی‌شود، آنها را وادار می‌کند سراغ سایر اهالی این دهکده جهانی بروند و چه با یادگرفتن زبان‌های مختلف، چه لاف از طریق ارتباط گرفتن با هم‌زبان‌هایی که نمی‌شناسند، دامنه گفت‌وگوهای‌شان را افزایش دهند. حالا اگر این بساط را حتی ضمیمه نوجوانه روزنامه جام‌جم که از ابزارهای سنتی ارتباطی محسوب می‌شود، برای‌شان فراهم کند یا «کلاب‌هاوس» که فقط در آن صدای همدیگر را می‌شنوند یا شبکه‌های اجتماعی صوتی و تصویری؛ فرقی ندارد، همه برای‌شان فقط یک فرصت جهت برقراری ارتباط گسترده‌تر بروند.

